

عنوان مقاله:

تاثير کاهش عملکرد غده تيروييد بر وزن بيضه و بيان ژن کانکسين 43 ماکیا نها متعاقب تحریک نوری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در بیوتکنولوژی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

امیر کریمی -

احمد زارع شهنه -

سعید زین الدینی -

حمید کهرام -

خلاصه مقاله:

هورمونهاى رشد و تیرویدی مسیول اصلی رشد و تکامل طبیعی حیوانات هستند. عواملی مانند شدت نور و یا کم کاری تیرویدی می توانند تمایز سلولهای سرتولی و متعاقباً روند بلوغ در پرندگان را به تعویق بیندازند. با پیشرفت بلوغ تولید پروتیین کانکسین 43 (Cx43) نیز افزایش می یابد. هدف از این مطالعه تاثير کم کاری غده تيروييد بر بيان ژن کانکسين 43 و وزن بيضه در طی فرآیند بلوغ می باشد. تعداد 30 قطعه جوجه خروس (Gallus Gallus) با سن 6 هفته، در قالب طرح کاملاً تصادفی به دو گروه آزمایشی شاهد و کم کاری تیرویدی (HypoT) تقسیم شدند. هر دو گروه آزمایشی از شرایط یکسان برخوردار بودند، بجز اینکه در گروه HypoT داری پروپیل تیویوراسیل (PTU)، به عنوان ایجادکننده کم کاری تیروید بمقدار 1/0 درصد در خوراک، در فاصله 6 الی 12 هفتگی گنجانده شد. در طول مدت آزمایش از 6 تا 18 هفتگی (دوره قبل از تحریک نوری) و نیز در 26 هفتگی (بعد از تحریک نوری) در فواصل زمانی هر 3 هفته تعداد سه پرنده از هر گروه آزمایشی جهت بررسی رشد بیضه و بیان ژن کانکسین 43 کشتار شدند. وزن نسبی بیضه در هفته های 9 و 12 در گروه شاهد از HypoT بالاتر بود ($P < 0.05$)؛ درحالیکه بیان نسبی ژن کانکسین 43 بین آنها تفاوتی نداشت ($P = 0.05$) اما در وزن نسبی بیضه تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($P = 0.05$) ولی بیان نسبی ژن کانکسین 43 تفاوتی نداشت ($P = 0.05$).

کلمات کلیدی:

کم کاری تیرویدی، بیان ژن کانکسین 43، بلوغ جنسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/633029>

